

Historia parafii

Zacniemy od położenia i środowiska geograficznego Rynu, którego krajobraz został ukształtowany w czasie ostatniego zlodowacenia. Cały obszar odznacza się niezwykle malowniczością, na której składają się pagórki i zespoły wzgórz oraz jeziora. Malowniczość jezior powiększają liczne wysepki.

Ryn jest miejscowością położoną centralnie w stosunku do dwóch najzasobniejszych kompleksów chroniących naturalne środowisko - jezior Śniardwy i Mamry. Miasto położone jest na przesmyku między dwoma rozdzielonymi systemami wodnymi. Na południe - jeziora Ryńskie i Tałty mają połączenie poprzez jezioro Śniardwy i rzekę Pisę z dorzeczem Wisły oraz przez kanały / przekopane w XIX w. / posiadają połączenie z systemem jeziora Mamry i rzeką Węgorapą, dopływem Pregoty. Na północy jeziora Ołów i Orło przez 1,5 km. Przesmyk w rejonie Głębowi, mają połączenie z jeziorem i rzeką Guber, która jest częścią systemu wodnego rzeki Łyny.

Administracyjnie Ryn leży na południowo-wschodniej części dawnych Prus, na terenie Rzeszy Galindzkiej. Początkowo należał do komturii w Brandenburgu (Pokarmino), później stał się samodzielną jednostką, komturią. Po sekularyzacji zakonu krzyżackiego 1525 roku i zmianie podziału administracyjnego w Rynie ustanowiono starostwo. W 1752 roku przeprowadzono Prusach reformę administracyjną, od czasu której Ryn należał do województwa olsztyńskiego, olsztyńskiego powiatu giżyckiego. Po reorganizacji administracji terenowej w 1975 roku powstał tu Urząd Miasta i Gminy suwalskie. Obecnie Ryn należy do woj. warmińsko - mazurskiego.

Jeżeli chodzi o administrację kościelną, Ryn do 1525 roku należał do diecezji warmińskiej, dekanatu reszelskiego. Od 1528 roku należał do ewangelickiego biskupstwa pomezkańskiego, a od 1556 roku do arcybiskupstwa w Kętrzynie. Po II wojnie światowej jest parafią w diecezji warmińskiej, a od 25 marca 1992 do nowopowstałej diecezji ełckiej, dekanatu w Giżycku.

Powstanie parafii.

W średniowieczu nie było w Rynie kościoła parafialnego. Dokumenty historyczne wskazują na to, że duża kaplica znajdowała się na zamku w Rynie. Pierwsza wzmianka o kaplicy św. Wawrzyńca stojącej w mieście datuje się na 17 marca 1493 rok. Po reformacji uczyniono w niej zbór.

Nowy kościół ewangelicki rozpoczęto budować w 1584 roku, a w 1604 konsekrowano go pod wezwaniem Chrystusa Króla. Kościół ten uległ pożarowi przed 1939 rokiem. Wymagał renowacji, szczególnie dachu. Po II wojnie światowej pomimo usilnych starań, zarówno Władzy Diecezjalnej jak i parafian, kościół nie przeszedł w ręce katolików. W 1971 roku miejscowe władze postanowiły rozebrać zabytek. Na jego miejscu postawiono zajazd turystyczny.

Po II wojnie światowej katolicy urządzili w miejscu obecnego kościoła kaplicę. W latach 1978 - 80 za czasów ks. Ryszarda Witkowskiego, dotychczasową kaplicę obudowano. Wybudowano kościół z zapleczem duszpastersko-katechetycznym pod wezwaniem MB Częstochowskiej. Dnia 1 czerwca 1980 roku kościół poświęcił ówczesny Biskup Warmiński Józef Glemp. W Roku Jubileuszowym, kiedy proboszczem był Ks. Andrzej Misiun, ofiarodawcy z parafii zakupili dzwon opatrzony wizerunkiem Chrystusa Miłosiernego, który poświęcił ks. bp. Wojciech Ziemia. Dzwon ten umieszczono na nowej dzwonnicy, której budowę zakończono w 2004. Wymieniono dach i odnowiono, ocieplono zewnętrzną elewację i pomalowano wnętrze kościoła, które zakończono w 2005 roku.

Początki pracy duszpasterskiej na terenie Rynu sięgają lat dwudziestych. Wtedy to dojeżdżali z Giżycka raz w miesiącu kapłani diecezjalni, gdzie odprawiali Msze Św. w domach prywatnych. Do 1957 roku administrowali w Rynie i jednocześnie obsługiwali kościół w Sterławkach i w Szymonce. Dnia 8 września 1957 roku J.E. Ks. Bp Tomasz Wilczyński za zgodą ówczesnego przełożonego Stowarzyszenia Apostolstwa Katolickiego powierzył pracę księżom Pallotynom. Samodzielna parafia p/w Niepokalanego Poczęcia NMP została utworzona w 1962 roku i przydzielona do dekanatu Giżyckiego pod wezwaniem Św. Szczepana Męczennika.